

Les conseqüències de la crisi

L'alt cost de la vida dispara la taxa de pobresa familiar a Catalunya

Funcas afirma que a les autonomies amb més renda i desenvolupament hi ha més penúria

E. MAGALLÓN / L. IZQUIERDO
Barcelona / Madrid

El mapa de les comunitats amb més taxa de pobresa a Espanya apunta al nord-est peninsular quan s'introdueix la variable del cost de la vida en aquesta anàlisi. Catalunya –una de les comunitats més desenvolupades i amb més renda del país– se situa en el segon lloc en el rànquing d'autonomies amb més percentatge de llars considerades pobres. La raó és perquè el cost d'anar a comprar a Catalunya, entès com el cost dels productes o dels serveis que paga el ciutadà, és superior al d'altres comunitats i a més ha crescut notòriament, segons indiquen les estadístiques de l'IPC en el

BAREM
L'informe considera pobres els que no arriben al 60% de la despesa mitjana

PERSPECTIVES
Els autors veuen difícil de sostenir la situació de Balears, Catalunya o Canàries

període analitzat, del 2006 al 2011. És una de les conclusions que s'extreuen de l'informe publicat ahir per Funcas, el número 138 de *Papeles de Economía Española*.

El 2011, el 21,6% de les llars catalanes es consideraven pobres. Però si es té en compte el cost de la vida de cada territori, el percentatge de llars considerades pobres salta en aquesta comunitat fins al 33%. L'informe destaca que la incidència del cost de la vida dibuixa "un mapa de la pobresa en el qual a més de les Canàries, les Balears, la Comunitat Valenciana i Múrcia, que ja lideraven el rànquing amb l'enfocament estàndard de

L'IMPACTE DE LA CRISI EN LES COMUNITATS AUTÒNOMES

FONT: Funcas

LA VANGUARDIA

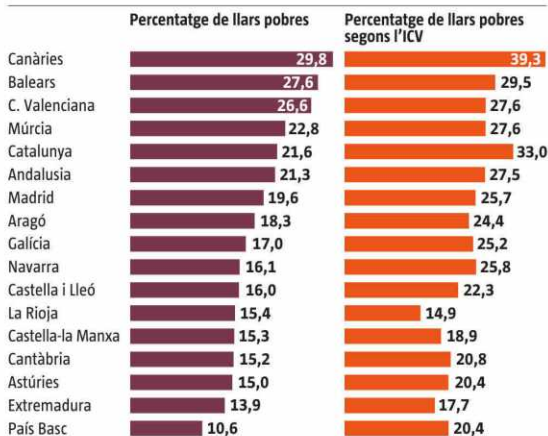

LA POSICIÓ DE SORTIDA DE LA RECESSIÓ

La crisi ha afectat més el sud

Amb un simple cop d'ull al mapa que acompanya aquestes línies n'hi ha prou per veure com la crisi econòmica ha impactat més en les comunitats autònomes del sud i menys al centre i el nord. El càlcul per establir a quin grup pertany cada comunitat s'ha realitzat partint del diferencial de diversos indicadors: el creixement regionalitzat, el nombre de persones ocupades, el nombre d'aturats, el d'afiliats a la Seguretat Social i l'anomenat índex de producció industrial.

LA POBRESA PER COMUNITATS EL 2011

LA VANGUARDIA

mesurament, apareixen ara també en les primeres posicions Catalunya, Andalusia i, més enre, Navarra, Madrid, Galícia i Aragó". L'informe considera que una llar o una família és pobre quan la despesa que pot assumir és inferior al 60% de la despesa mitjana espanyola.

Per tant, l'informe elaborat per investigadors de la Universitat d'Oviedo avisa que "moltes famílies que no eren considerades pobres en els enfocaments estàndards passen a ser-ho si revisem la línia de la pobresa per costos de vida reals que se suporten a Espanya". Per això el treball afirma que "l'Espanya de més renda i desenvolupament, el nord-est peninsular, és també, de manera paradoxal, l'Espanya que més incidència de la pobresa suporta". Tant és així que els investigadors de Funcas creuen que "la pobresa en comunitats com Catalunya, les Balears o les Canàries ha assolit nivells que són difícilment sostenibles".

En canvi, les dades sobre in-

FUNCAS I LES DIVERGÈNCIES ENTRE COMUNITATS

Crisi i divergències

La crisi econòmica ha tingut un impacte desigual en les comunitats autònomes

Creixen les diferències

La Comunitat Valenciana, Andalusia i Castella-la Manxa han estat les més castigades

El País Basc i Madrid

Dins d'una desfeta generalitzada, el País Basc, la comunitat de Navarra i la de Madrid han estat les més ben parades

Set punts de PIB

Entre el 2006 i el 2010, Espanya va perdre un 7% del seu PIB

Consum. Els ciutadans cada vegada comparen més els preus dels productes

MANÉ ESPINOSA / ARXIU

dex de pobresa contrasten vivament amb l'impacte de la crisi mesurat en termes de creixement econòmic (PIB), atur, ocupació, producció industrial, etcètera. Si s'apliquen tots aquests paràmetres, el dibuix que llança el cicle econòmic dels últims cinc anys ofereix una Espanya de tres velocitats. Un país en què autonomies com la Comunitat Valenciana, Andalusia, Castella-la Manxa i Múrcia s'han emportat la pitjor part, mentre que d'altres com el País Basc, Madrid, Navarra i Castella i Lleó s'han quedat amb la millor. En una posició intermèdia, més d'acord amb el que ha succeït en el conjunt del país, hi hauria Catalunya i les restants.

El catedràtic d'Economia Aplicada de la Universitat de Saragossa i coordinador d'aquest treball, Eduardo Bandrés, va destacar ahir en la presentació que a més d'aquesta Espanya de diferents velocitats, les diferents investigacions constaten que la crisi ha engrandit les distàncies entre les regions riques i les po-

bres. Les comunitats que eren per sobre de la mitjana en renda per càpita estan ara més lluny i les més desfavorides també, però per baix. "Pot obrir-se una bretxa entre les autonomies riques i les pobres", va admetre ahir el professor Bandrés, malgrat que un dels articles inclosos a la revista explica que durant la primera dècada del segle s'ha afavorit les autonomies amb menys renda a l'hora de realitzar inversions.

Una de les conclusions que proven de compendiar l'heterogeni conjunt d'investigacions que formen aquest número de la revista és precisament que les

PUNT DE PARTIDA

Els estudis dibuixen una Espanya de tres velocitats després del final de la recessió

PRESCRIPCIÓ

Els experts apunten a receptes ajustades a la situació de cada comunitat autònoma

fórmules que s'estan aplicant per sortir de la crisi no serviran de la mateixa manera a totes les regions. Comunitats com Catalunya, que tenen un elevat grau de sincronia en el seu comportament amb els índexs econòmics del país, evolucionaran amb el conjunt d'Espanya, però n'hi ha d'altres més descompassades que poden quedar-se enrere.

Els coordinadors del conjunt d'investigacions demanen, partint d'aquestes conclusions, que es dugui a terme una "política d'Estat en termes territorials que permeti ponderar aquests factors", ja que no totes les comunitats estan en les mateixes circumstàncies ni les solucions que s'aporten des de Madrid no serviran a tots igual.

"Cada regió sortirà de la crisi de forma diferent; la sortida serà diversificada, no hi haurà un sector miracle, sinó una varietat de sectors que estirin l'economia", va sintetitzar Carlos Ocaña, director general de Funcas.

D'altra banda, l'informe fa una anàlisi detallada per comunitats autònomes. En el cas de Catalunya, la caiguda del PIB és del 5,7% en el període 2006-2011. La pèrdua d'ocupació és del 21%, una mica superior a la mitjana espanyola. La taxa d'atur ha patit un creixement enorme, en línia amb la resta de l'Estat, saltant del 8% al 24% el 2011. Pel que fa referència al nivell de desenvolupament humà, que inclou variables com la salut, l'educació o el benestar social, Catalunya se situa en les primeres posicions, darrere del País Basc, Navarra i Madrid.

SALARIS

Al País Basc, el millor

SALARIS A ESPANYA

Any 2010	
Salari en euros per hora	
País Basc	13,6
Catalunya	12,0
Madrid	11,9
Navarra	11,6
Aragó	11,3
Andalusia	11,1
Astúries	10,9
Balears	10,8
Cantàbria	10,8
Com. Valenciana	10,7
Múrcia	10,7
Castella i Lleó	10,6
Castella-la Manxa	10,4
Galícia	9,7
Canàries	9,5
Extremadura	9,4
La Rioja	9,3
Mitjana nacional: 11,3	

FONT: Funcas LA VANGUARDIA

L'informe analitza també el mercat de treball i els autors destaquen que "s'observen més salaris mitjans a les regions amb més formació educativa dels treballadors". Al gràfic adjunt apareix el salari en euros per hora el 2011. La mitjana de l'Estat estava en 11,3 euros. Catalunya se situava clarament per sobre, amb 12 euros, si bé la comunitat que lidera el rànquing és el País Basc, amb 13,6 euros per hora.

En l'estudi es destaca que el País Basc "va continuar mantenint aquell any un notable gap salarial respecte a la resta de l'Estat. Tenint en compte aquest fet i les diferències també observades en la taxa d'atur, es pot entendre la peculiar situació del seu mercat laboral i, per extensió, de la seva economia". En l'altre extrem se situen La Rioja (9,3 euros) i Extremadura (9,4). La distribució salarial per comunitats no s'ha vist alterada per l'impacte de la crisi, segons Funcas.

PREU DE L'HABITATGE

Catalunya lidera les caigudes

PREU DE L'HABITATGE

Caiguda del preu de l'habitatge des dels màxims, en percentatge	
-46,5	Catalunya
-42,9	Madrid
-42,7	Aragó
-41,7	Navarra
-41,1	La Rioja
-39,5	País Basc
-39,5	Cantàbria
-34,7	Balears
-34,7	Castella i Lleó
-33,4	Com. Valenciana
-33,3	Castella-la Manxa
-30,7	Astúries
-30,5	Canàries
-30,5	Múrcia
-29,3	Galícia
-28,8	Andalusia
-26,6	Extremadura
Mitjana nacional: -36,7	

FONT: Funcas LA VANGUARDIA

Catalunya és la comunitat autònoma on els preus de l'habitatge han caigut més des dels màxims de la crisi. En concret, un 46,5%. Aquest descens contrasta amb l'ajust que s'ha produït en altres comunitats, com Extremadura, on el descens dels preus ha estat del 26,6%, gairebé 20 punts menys.

L'impacte que té sobre el mercat immobiliari és evident, però també produeix un efecte sobre la riquesa de les famílies. Tenint en compte que l'habitatge a Espanya és un dels principals actius de les famílies, un descens més gran dels preus a Catalunya implica, per tant, un empobriment més important de les famílies d'aquesta comunitat en relació amb les de la resta de l'Estat. A l'informe elaborat pel professor de la UPF José García Montalvo es destaca que "el sector de la construcció es va contreure un 36,5% entre el 2008 i el 2009.

DIANA ESADE

Banc d'Espanya, el que la va errar més

El Banc d'Espanya va ser el que més va errar en les previsions de l'evolució del PIB per al 2013 a Espanya. En concret, va estimar una millora del 0,2% i finalment va caure un 1,2%. Maria Àngels Valls, d'Esade, va dir ahir que una de les raons que expliquen les desviacions més importants en les previsions dels organismes públics és que intenten "generar una dinàmica positiva" en el sentiment econòmic. The Economist i Esade van ser dos dels que van encertar plenament.